

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá jedním z mimoškolních způsobů zprostředkování historie dětem, a to celotáborovými hrami, jejichž námětem se stal historický příběh. Jejím cílem je reflektovat tento způsob předávání historie z pohledu tvůrců celotáborových her, vedoucích i táborníků a z hlediska přínosu celotáborových her dějepisnému vzdělávání. V práci budou zvlášť analyzovány tři tábory, každý s jiným ideovým základem: katolický tábor Radost, tábory skautského střediska Stopaři a tábory havlíčkobrodského MaMMacentra, jež výraznější ideový základ nemají. Tyto analýzy budou založeny na přípravných materiálech k jednotlivým celotáborovým hrám, rozhovorech s jejich tvůrci a na výsledcích dotazníkového šetření provedeného mezi táborníky a vedoucími všech táborů. Celotáborové hry budou analyzovány v kontextu současných debat o povaze dějepisného vzdělávání, zejména pak pomocí konceptů historického myšlení Petera Seixase, a v souvislosti s hrou v roli. V závěru práce budou jednotlivé přístupy porovnány a závěry reflexí rozvedeny dál.

Klíčová slova: living history; výchovná dramatika; dějiny ve veřejném prostoru; hra; reenactment